

Piotr Mierzwa - wiersze

Trzy wilcze wiersze

1. Wyrośnie

Pogodziłem się z wilkiem: pamięć nie nadaży
nigdy za tym, co czytane, co przydarza się
na audytorium zmysłów. Wielka rzecz -

postrzegać sceny postrzeżenia, ale większa
wystąpić z propozycją zdarzeń. Ten talent
fascynował wilka. Lato zamykało

kuluary, więc zacząłem się odrywać
od nieskromnych planów napisania
wszechświata w formie rymowanej,

albo opowiedzenia bajki o szykach
przedstawień. Marne, marne, kulawe.

Do tego stopnia akceptuję zmianę,

że pozwalam wyrosnąć sierści
na ekranie pleców i szmerom
zająć miejsce projekcji,

choć to brzydkie, niezmetaforyzowane.

Wilk na to: "Wielcy tego świata
mają świetną pamięć, frazę
długą i dokładną, bez porównania

bardziej wyrafinowaną niż podsuwanie
dzieciom i zwierzętom marzeń
o głosie, który dotrze do ostatnich rzędów z orkiestry."

2. Paniczne ostatki

Siostra nie wraca. Dalej Orfeuszu,
co zostawiłem za otwartymi drzwiami
balkonu, cuchnie i nie przepada.

Muszę dać szlif pestce. I nie przestawać
nazywać krągłych znamion, brzuchem,
udami, piersią, którą wilczyca podaje
szczeniętom. Są ślepe.

Strach uczy je chodzić. Żaluzje w oknie.
Śmiertelne tożsamości niechaj prowadzą cię,
Dichter. Głos złamie się, zmartwi. Gładkim
ruchem wysuniesz z kieszeni rewolwer. Jak łzę.

3. Żywiciel

Bożenie

Nie każą nam płacić za rok pełen ucieczek.

Ty rozwiążesz koszmary, mnie odejdzie ochota
do nawarstwiania przeszkód, w jej miejsce
szklący głos będzie chwalić precyzję

i zgodność. Rozpłyną się obrazy, które nam
ciężały. Właśnie jeden umyka - kulawy
kundelek. Zważ na to - jesteśmy
zwierzętami, które naprawiono,

postrzyżonymi wilkami bez własnej
watahy. Wykradamy sobie nawzajem
pomysły na więzy, lecz szczeniętom
brak czasu, by szlifować wierność.

Pysk trzyma je za kark i przenosi
w miasto, gdzie coraz luźniej
wypowiadasz splot lęków z rzeczami,
które wyśniłem za ciebie.

Lekkość nie ma ceny. Złożono nas w cieniu,
żeby pozwolić słońcu doczołgać się tutaj
i wyprowadzić nas z jamy, nie narażając
na oderwanie od niego, co karmi.

Piotr Mierzwa, ur. 1980 r., publikował wiersze i przekłady z angielskiego w "Alter Ego", "Nowym Wieku", "Studium", "Przekładańcu". Debiutował tomikiem "Gościnne morze" (Zielona Sowa, Kraków 2005). W czasie pisania słucha brzózek i Antony and the Johnsons.